

عنوان مقاله:

کارایی سرمایه گذاری: مروری بر مفاهیم و مدل ها

محل انتشار:

فصلنامه رویکردهای پژوهشی نوین در مدیریت و حسابداری، دوره 3، شماره 25 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

امیر دولت خواه - دانشجوی دکتری حسابداری، دانشگاه آزاد اسلامی، خرمشهر، ایران

سیدعلی واعظ - دانشیار حسابداری، دانشکده اقتصاد و علوم اجتماعی، دانشگاه شهید چمران، اهواز، ایران

مهدی بصیرت - استادیار گروه اقتصاد، دانشگاه آزاد اسلامی، اهواز، ایران

خلاصه مقاله:

کارایی سرمایه به طور مفهومی زمانی حاصل می شود که شرکت تنها در پروژه هایی با ارزش فعلی خالص مثبت سرمایه گذاری نماید. مالکان با انتخاب مدیران توانمند، انتظار سرمایه گذاری کارا و بازده مطلوب دارند، اما از منظر اقتصاد نئوکلاسیک، نمایندگاندرا حالی که منطق اقتصادی دارند، براساس منافع شخصی رفتار می کنند و بر اطلاعات مرتبط با فعالیت ها و اقدامات خود تسلط کامل دارند در حالیکه مالکان بدون پرداخت هزینه اضافی امکان دسترسی به آن را نخواهند داشت. در چنین شرایط عدم اطمینانی، مالکانو سایر ذیفنغان نمی تواند به طور مستقیم تلاش های نماینده را مشاهده نماید؛ بنابراین، توجه آن ها به علامت های ناشی از برخیشاخص های عملکرد محدود می شود. مدل های کارایی سرمایه گذاری سعی دارند براساس نشانه هایی مانند رابطه آن با فروش یا جریان وجوه نقد، ناکارایی را شناسایی کنند، در این مقاله مبانی نظری مدل های مطرح در سنجش کارایی سرمایه گذاری مرورمی شود تا پژوهش گران ضمن آشنایی بیشتر با سیر تحول این مدل ها، با در نظر گرفتن مفروضات آن ها مدل مناسب با تحقیق خود را انتخاب نمایند.

کلمات کلیدی:

کارایی سرمایه گذاری، مدل های کارایی سرمایه گذاری، بیش سرمایه گذاری، کم سرمایه گذاری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1272689>

